

i de nordiske søfartsadministrationer som af de nordiske fremmedpolitimyndigheder, og der var inden forslaget fremsættelse opnået principiel enighed mellem de pågældende myndigheder om alle spørgsmål vedrørende den praktiske gennemførelse af konventionens bestemmelser. Konventionen skulle derfor nu kunne ratificeres af de nordiske lande, hvad den svenske regering for sit vedkommende allerede i 1961 havde fået riksdagens tilslutning til.

Det tilføjes, at konventionen var trådt i kraft, idet Brasilien, Ghana, Grækenland, Guatemala, Honduras, Irland, Italien, Malta, Mexico, Storbritannien, Tanganyika og Tunis havde ratificeret den.

Forslaget til folketingsbeslutning blev i folketinget — sammen med et par lovforslag vedrørende søfarten — undergivet en kort udvalgsbehandling. Det vedtoges uændret og enstemmigt.

3. Folketingsbeslutning om ændring af folketingets forretningsorden [C. sp. 101].

Betænkning og indstilling om ændring af folketingets forretningsorden (B. sp. 65) afgivet af udvalget for forretningsordenen ¹⁰/₁₂. 1. beh. af det deri indeholdte forslag til folketingsbeslutning ¹⁴/₁₂ (F. sp. 2361). Partiernes ordførere: Bomholt, From, Thestrup, Skytte, Poul Dam, Johan Asmussen og Niels Westerby. Henvist til fornyet behandling i udvalget for forretningsordenen. 2. (sidste) beh. ¹⁶/₁₂ (F. sp. 2490).

I folketingsåret 1964-65 optog udvalget for forretningsordenen forhandlinger om en revision af folketingets forretningsorden, navnlig for så vidt angår udvalgsordningen, taletidsreglerne og en række — til dels rent tekniske — ændringer, som man på grundlag af erfaringerne fra de senere år havde fundet det ønskeligt at få gennemført.

Udvalget nåede ikke til ende med sit arbejde inden samlingens slutning, men afgav en beretning, hvorom henvises til årbog 1964-65, side 617. Som bilag til beretningen var aftrykt et af folketingets formand den 3. december 1964 fremsat for-